

DOBOZI Hírlap

XVII. évfolyam 9. szám • 2016. SZEPTEMBER

Ingyenes közéleti, információs és hirdetési lap

AZ ÁLLAMALAPÍTÁS ÜNNEPÉN

Ozsdola polgármestere Dobozon ünnepelt

Idén is megemlékeztünk államalapító királyunk Szent István ünnepéről. 1083. augusztus 20-án avatták szentté I. István királyt. Erre a napra emlékezve ünnepeljük minden évben Szent István királyt és a keresztény magyar államalapítást, valamint az új kenyeret.

Településünkön az ünnepség a Kastélyparkban kezdődött, ahol Kádár Ádámné üdvözölte a megjelenteket, majd felkérte Köves Mihályt, Doboz polgármesterét,

hogy tartsa meg ünnepi beszédét. Községünk vezetője beszélt a történelmünkről, szólt Szent István dicsőséges múltjáról: „Méltán lehet igazi példakép, akitől máig van mit tanulnunk. Mai világunk választás elé állít valamennyiünket, vitetni magunkat az árral, a kijárt úton a sodrásban bizva várakozni, vagy nap mint nap erős hittel, akarattal harcba indulni közös ügyünkért, vállalni az újat, a keskenyebb, talán rögzesebb utat. Szent István király

életútja megadja a választ, amit mindannyian ismerünk. Szavak helyett tettekkel, ígérek helyett munkával állhatunk csak meg a vállalt feladat és embertársaink előtt. Ez augusztus 20-a és Szent István legfőbb üzenete a ma emberének. A kenyér a magyar ember számára mindig az életet, a megélhetést, az otthon jelentette. Azaz, hogy a kenyér nemzetiszín szalaggal van átkötve kifejezzük, hogy a haza és az élet összekapcsolódik. Erre a munkára hívom most Doboz lakosságát. Tegyük a dolgunkat Dobozért, hogy egy év múlva ismét emelt fővel állhassunk meg a mi kenyérünk mellett. A polgármester úr beszéde után felkérte Brânduș-Dendyuk Szilvesztet, testvér településünk Ozsdola polgármesterét, hogy ossza meg gondolatait a jelenlévőkkel. Beszédében Márai Sándor füveskönyvéből idézett „Ha az ünnep elérkezik az életedben, akkor ünnepelj egészen.” Beszélt az ünnep és az emberi kapcsolatok fontosságáról, valamint megköszönte, hogy a doboziakkal együtt ünnepelhet.

Folytatás a 3. oldalon

X. EGY HAJÓBAN EVEZÜNK VÍZITÚRA

Egyhajóban a dobozi csapat

2016. augusztus 27-28-án immár tizedik alkalommal rendezték meg az Egy hajóban evezünk vízitúrát a Kettős-Körösön.

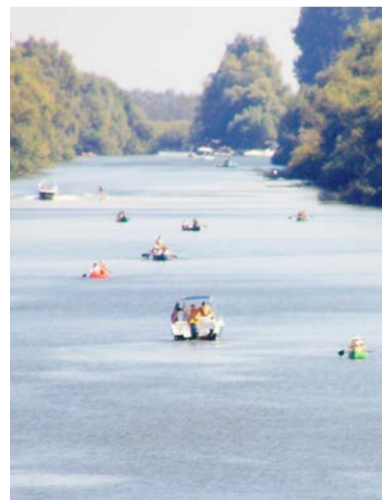
Az évről évre egyre sikeresebb program legfőbb célja a Körösök vadregényes, egyedi növény- és állatvilággal rendelkező tájainak megismertetése és hangulatos közösség- illetve csapatépítés. A túra egyre növekvő népszerűségét az mutatja, hogy minden egyes alkalommal szép számú érdeklődő érkezik a rendezvényre az ország

több pontjáról is. A túra kezdő állomása a gyulai Kisökö-járás információs- és fogadóbase, ahonnan 10 órakor indultak az evezősök. Az első pihenő a Fekete- és a Fehér-Körös összefolyásánál lévő csodálatos környezetben elhelyezkedő Szanazugban volt. Délután a Békés-Dánfoki Kishajókikötőbe történő érkezést követően egy könnyű vacsora, majd kellemes mártózás a helyi termálvízben várta a túrázókat. Másnap a Békési Kishajókikötőből folytatódott az

evezés, majd érkezés Köröstarcsára, ahol a helyi Tájház és Népi Kulturális Ökocentrum megtekintése várta a résztvevőket.

Településünket Molnárné dr. Tarkovics Márta jegyzőasszony, Debreceni Éva, Sztojkané Boros Ildikó és Balogh János képviselte. Csapatunktól megtudtuk: „Első alkalommal vettünk részt a túrán. Felejthetetlen élményben volt részünk.„

Vácziné Urbanecz Annamária

Kajak-kenu túra résztvevői

A szerény kezdet, a csendes és fokozatos küzdelem az, amely megéri a dolgokat.

(Florence Nightingale)

A tartalomból:

- √ Bessenyei díjban részesült Hidvégi Julianna
- √ Zúgó, torlaszok után csendes evezés
- √ Torony Rádió – interjú Sztojka Tiborral
- √ Doboz fogathajtók I.
- √ Doboz Foci

ISKOLA, ISKOLA, KI A CSODA JÁR ODA?

A tanévnyitó ünnepség szereplői

Sok-sok diák, akiket már nagyon vártunk! Reméljük, mindenki kipihente magát, hisz számtalan feladat, program, esemény vár ránk. A folyosók, az osztálytermek nyáron felfrissültek, új ruhát kaptak, vidáman várják az új tanévet, ami szeptember 1-jén kezdődött.

A tanévnyitó ünnepségen Zsigmond Károly, a Doboz Általános Iskola intézményvezetője beszédében elmondta:

„Bár az iskola alapvetően a tanulásról szól, fontos, hogy élményeket adjon! Az osztálykirándulások, iskolai versenyek, vetélkedők, színházlátogatások, mind-mind új élményekkel gazdagíthatnak, és nem utolsósorban fontos építőkövei lehetnek egy valódi közösség kialakításának. Az első tanítási napon sok diákban fogalmazódik meg, hogy „most jobban fogok tanulni, mint tavaly, nem hagyok mindent az utolsó pillanatra”. Ha valóban megfogalmaztatok ilyen gondolatokat, kérlek benneteket, tartsátok is be, mert sokkal könnyebben fogjátok venni az akadályokat.”

Természetesen a legnagyobb figyelmet idén is a legkisebbek, az elsősök kapták. Az ő életükben meglehetősen nagy a változás, ami óriási izgalommal jár. Ők még nem is sejtik, mennyi kaland vár rájuk a következő 10 hónapban. A kalandra Anita tanító néni Süssivel, a segítőkész, jószívű sárkánnyal; Kati tanító néni pedig a minden iránt érdeklődő, sárga apróságokkal, a

Minyonokkal kíséri őket. (Aki nem hiszi, járjon utána! A tanterem falán megtaláljuk a mesehősöket, akik nap mint nap bátorítják, biztatják majd iskolánk legzsengőbb tanulóit.)

Az idei tanévnyitót Tóth Renáta (2.a), Kárnyáczki Lili (1.a) és Fekete Károly (1.a) szavalata, Nyul Zoltán Bence (5.a) szólóéneke és az Illikné Margó tanító néni által vezetett kis kórus dala tette ünnepélyessé, emlékeztetéssé.

„Iskola, iskola, ki a csoda jár oda? A takács, a kovács, a kőműves meg az ács.” A jövő kőművese, ácsa, tanára, orvosa. Ahhoz, hogy ezt a célt elérjük, közösen kell dolgozunk. Ehhez kívánunk jó munkát, eredményes tanévet!

forrás:

www.dobozialtalanosiskola.hu

Iskolánk elsősei

BESSENYEI DÍJBAN RÉSZESÜLT HIDVÉGI JULIANNA

Hidvégi Julianna kitüntetése

Doboz számára örömteli hír, hogy az állami ünnepségen 2016. augusztus 18-án Bessenyei György-díjat kapott Hidvégi Julianna a Dobozai Községi Ház és Könyvtár igazgatója. A Bessenyei György-díj állami kitüntetés, azoknak a népművelőknek adományozható, akik kiemelkedő közművelődési tevékenységet folytatnak. A díjat évente öt személy kapja. A kitüntetett személy adományozást igazoló okiratot és érmet kap.

Julika, több évtizedes munkád elismeréseként kaptad meg ezt a díjat. Szívből gratulálunk ehhez a kitüntetéshez!

Milyen érzéssel tölt el, hogy egy állami díj tulajdonosa lehetsz?

Amit érzek, szeretet, öröm és hála mindazok irányába, akik segítettek és segítenek az utamat járni, akik hisznek azokban az értékekben, amiben én is hiszek. Akik tudják, hogy mennyire fontos az életben: „Amit kapsz e világtól, szórjad szét, hova vinnéd el?”

Mikor és kitől tudtad meg, hogy kitüntetnek?

Nagy meglepetésemre augusztus elején kaptam egy meghívót Balog Zoltán és Lázár János miniszter urak aláírásával az Emberi Erőforrások Minisztériumától állami ünnepünk, augusztus 20. alkalmából állami kitüntetések átadására a Pesti Vigadó Dísztermébe. Első reakciómban felmerült bennem a kérdés: biztosan nekem

szól ez a meghívó? A Nemzeti Művelődési Intézet Békés Megyei irodájának vezetőjétől, Kocsis Klárától megtudtam, hogy igen, a Dél-Alföldi Regionális Közművelődési Egyesület terjesztett fel a díjra, és a felterjesztéseket bíráló kuratórium méltónak tartott erre az elismerésre.

Mire vagy a legbüszkébb?

A vidéki ismerősök, Dobozról elszármazottak gyakran kérdezik, hogy még mindig a „műházban” dolgozol? Büszkén felelem, hogy igen. 33 éve második otthonom a HÁZ. Ennyi év alatt persze, hogy a szívemhez nőtt, minden szépségével, bajával, átalakulásával együtt. Büszke vagyok arra, hogy az intézményben folyó szakmai munkát elismerik a megyehatáron túl is. A Nemzeti Művelődési Intézet folyóiratában nem egyszer, mint követendő példa szerepeltünk hasonló helyzetű települések számára. Annyi minden történt a 33 év alatt, ami büszkeséggel tölthet el, hogy mindazt felsorolni lehetetlen! Talán lesz még időm arra, hogy egy könyvet megtöltsék mindazzal, ami a szülőfalum közművelődéséről, az értéktartásról, az értékek feltárásáról, hagyományaink átadásáról, az itt élő emberekről, emberi közösségekről, azok fontosságáról szól.

Mi minden kell ahhoz, hogy egy terv, álom valóra váljon?

Elsősorban olyan terv, álom,

melyért lelkesedni tudunk. Mely az életünket szebbé, tartalmasabbá, emberibbé teszi. Azért, hogy lelkes csapat tudjon tenni érte. Kitartóan, mert eredmény nem születik egyik pillanatról a másikra. A legfontosabb a csupa nagybetűs CSAPAT. A családom, a kollégáim, a házban működő csoportok, közösségek, a Dobozai Népművészeti Egyesület tagjai, a helyi intézmények vezetői és dolgozói, a civilszervezetek, a település vezetői, a szakmai szervezetek és azok a magánszemélyek, akik önkéntes munkájukkal, jó szándékú tenni akarásukkal anynyiszor, de annyiszor segítettek az álmok valóra válását! Így együtt vagyunk kerek egész. Mindenki hat mindenkire, tanulunk egymástól, tapasztalatokkal gazdagodunk. Folyamatosan változunk, megértőbbek, elfogadóbbak leszünk egymás iránt és örülünk egymás sikereinek. Megtanuljuk elfogadni azokat is, akik nem tartanak velünk. E nélkül nincsen igazi eredmény, megvalósult álom. Ennyi évtized alatt megértettem, hogy a közösségben megélt élmények az élet boldog pillanatai, az emberek életének szebbé tétele pedig életünk értelme, maga a csoda.

Mit üzensz a doboziaknak?

Sok éve egy újságíró megkérdezte tőlem, mire gondolnék, ha New Yorkban, a Brooklyn hídon

állnék? Nagyon szeretek utazni, megismerni idegen városokat, országokat, embereket, mégis gondolkodás nélkül feleltem, hogy a mi hidunkra gondolnék. Volt, aki nevetett ezen. Sajnáltam, hogy így vélekedik, mert tudtam, ő még soha nem érezte azt az érzést, amit én, amikor hosszabb távollét után meglátom a dobozi hidat, és róla a templom tornyát...! Ilyenkor mindig Tamási Áron sorai jutnak eszembe: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Igen. Én itthon vagyok. Kedves doboziak! Kívánom, érezzétek Ti is, hogy itt vagytok otthon...!

Vácziné Urbanecz Annamária

Az állami díjak

AZ ÁLLAMALAPÍTÁS ÜNNEPÉN

Folytatás az 1. oldalról

Ezután a Szent István szobornál településünk vezetői elhelyezték koszorúikat és az emlékezés virágait. Az új kenyér megáldását Balogh Lajos Barona református lelkész végezte el. A Katolikus templomban, ifj. Zsigmond Károly és barátai zenés programja következett, részletek csendültek fel az István a király című rockoperából. Az előadás nagyon szép volt, felemelő és megható. A kistemplom teljesen megtelt érdeklődőkkel, egy-egy szám végén percekig zúgott a taps. Kovács Ildikó és Kukola Julianna gyönyörű hangja, Zsigmond Károly átható előadása, Sztojka Tibor és Komlósi György zenélése felejthetetlen élménnyel gazdagította a jelenlévőket. Köszönjük a színvonalas előadást! A hazainduló vendégeket a szervezők a templom bejáratánál nemzeti szalaggal díszített cipőkkel ajándékozták meg.

A délutáni programok a dobozi sportpályán folytatódtak. Elsőként Sztojka Attila és zenekara lépett a színpadra. Őket követte a „Nótaszó”, Szatmári Jánosné, Balog István és Molnár László magyarnóta énekesek, valamint Sztojka László és zenekara közreműködésével. Kellemes kikapcsolódást nyújtottak a hallgatóságoknak. Az aerobik csoport műsorában a kicsiktől a nagyokig mindenki megmutatta tudását a színpadon, majd a Dobozai Néptáncsoport előadása következett. A csoportokat Sziromi Katalin tanította be. Az esti sztárvendég fellépése előtt Köves Mihály polgármester gratulált és virágcsokorral ajándékozta meg Hidvégi Julianna igazgató asszonyt, aki Bessenyei György díjat, állami kitüntetést kapott. Azoknak a népművelőknek adományozható ez az állami kitüntetés, akik a művelődési intézményekben és egyéb területeken kiemelkedő

közművelődési tevékenységet folytatnak. Julika több évtizedes munkája elismeréseként kapta meg ezt a díjat. Szívből gratulálunk neki! Az este sztárvendége Csocsesz volt, aki a mindig vidám természetével és ismert számaival szórakoztatta a közönséget. Műsorával fergeteges hangulatot teremtett. A zenés előadás után a Romkelepen táncsoport mutathatta be műsorát, akik vérpezsdítő cigány táncal hozták tűzbe a közönséget. Felkészítőjük Sztojka Tiborné, Zsani. A roma táncok után Domokos Adrián énekes szórakoztatta a közönséget. Az egész napos rendezvényt a régóta várt tűzijáték zárta.

Köszönjük mindenkinek, aki valamilyen formában hozzájárult az augusztus 20-i ünnepség megszervezéséhez és lebonyolításához. Köszönjük szépen!

Vácziné Urbanecz Annamária

Aerobikasaink bemutatója

A sztárvendég Csocsesz

Domokos Adrián a színpadon

ifj. Zsigmond Károly és barátai

SZENT ISTVÁN NAP TÁMOGATÓI

Aratoné Vágner Margit alpolgármester asszony
Balogh Kft. (CBA)
Dobozai Népművészeti Egyesület
Dobozai Polgárőr Egyesület
Dobozai Szabadidős és Mozgáskultúra Közhasznú Sportegyesület
Dobozai Tömeg-és Versenysport Egyesület
Dobozai Nefelejcs Hímzőszakkör
Gumihangya Bisztró és Falatozó
Helyi Körzeti Megbízottak
Köves Mihály polgármester
Molnárné dr. Tarkovacs Márta jegyzőasszony

MIT KERES MEZŐSZÁRNYASI A DOBOZI KÉZMŰVES TÁBORBAN? - BESZÁMOLÓ A KÉZMŰVES TÁBORBÓL

Kézműves tábor résztvevői

A suli éppen hogy befejeződött, máris lehetett táborozni Dobozon. A szokott időben és helyen vártuk az alkotni vágyó vakációzókat.

A Dobozi Népművészeti Egyesület tagjai és a Dobozi Községi Ház és Könyvtár dolgozói várták a gyerekeket, a tábornak otthont adó Széchy Tamás Emlékház hagyományörző udvarában, valamint az alkotóházban. Nagyon hamar eltelik egy hét, szinte alig tudom már felsorolni olyan sokminden készült az öt nap alatt. Karkötő fonalból, agyag nyaklánc, marokedény, gyékényemberke, csuhé szitakötő, mézeskalács, szalmaszív, szalmahold, hímzett monogrammal ellátott szatyor, lábtörő rongyszőnyegből, nemezlabda, zoknifejú táltos paripa.

Mindig fejtörést okoz, mik legyenek azok a dolgok, amiket elkészítünk. Szeretnénk a régi kismesterségek közül a lehető legtöbbet kipróbáltatni, de úgy, hogy ne haszontalanságokat vigyenek haza. Nagy hangsúlyt fektetünk az újrahasznosításra is. Az alapanyagokat úgy válogatjuk össze, hogy leginkább természetes anyag legyen, vagy újrahasznosított. Így született meg a táltos paripa. A teste kiszuperált seprűnyél, a feje használt zokni, a szeme régi gomb, a füle bőrhulladék. Hasonlóan a rongyszőnyeg, melynek bármilyen használt ruhánk felcsikozás után alapanyagul szolgálhat, de mielőtt felcsikoznánk, ne felejtjük levenni a gombokat, hiszen lehet, hogy táltos szem lesz belőle. A hét egyértelmű

szárja a táltos volt.

Az első napon elmondtuk, hogy aki hoz alapanyagot, paripával térhet haza.

Természetesen a második napon sokan elfelejtették, de miután elkészült néhány csodaszép ló, már hét vége felé a tesóknak is gyártottunk. A paripa nemcsak egyszerű játékszer lett. A délutánokat mindig egy kis lecsendesedéssel kezdtük. Besötétített szobában /az emlékház helytörténeti részében/ gyertyafénynél ismerhették meg Mezőszárnyasi mesebeli világát, amiből a hét utolsó napján közösen készítettünk egy interaktív mese-előadást, de ne szaladjunk előre. Hiszen nemcsak a paripa körül forgott minden. Az alkotóház minden szegletében, az udvaron, a konyhában folyamatosan ment a munka.

Aki megunt mindent, az próbálkozhatott az íjászkodással, folyamatosan szövögethettek, kisebb és nagyobb szövő kereteken vagy állványon is. Aztán újra elő lehetett venni a félbehagyott hímzést, vagy a sokadik karkötőt lehetett fonni. Persze lovagolni is mindig kellett közben egyet kettőt.

Csütörtökön aztán rendeztünk egy igazi löversenyt egy igazi helyszínen, az évek óta megrendezett fogathajtó verseny helyszínén, a gyönyörű Kastélyparkunkban. Pihenésképpen megnéztük Doboz kincses dobozát, a katolikus templomot és a kriptát.

Aztán eljött az utolsó nap, délutánra már megvoltak a szereplők, a díszletek, a mesélő, s kezdetét vette a rögtönzött előadás. Jöttek a legények, köztük a legkisebb Me-

zőszárnyasi farkarddal és zoknifejú seprűnyél táltosparipával, hogy kiszabadítsák a királykisasszonyokat, a napot, a holdat. Megküzdöttek a pokrócsárkányokkal, a boszorkánnyal, majd nagy lakodalmat csaptak, ahol a héten énekelgetett népdalokkal mulattak. A végére megérkeztek a szülők.

Mindenki belepakolta az alkotásait saját hímzett táskájába, egy csoportképpel a kezében felpattant a paripájára, s vígan hazalovagolt, aki látta irigykedve figyelte, s kérdezgette, hol lehet ilyen szép paripát szerezni. Jövőre a kézműves táborban, hangzott a válasz.

Czibanó Sándorné

Alkotó foglalkozások a táborban

CSILLAGOK, CSILLAGOK SZÉPEN RAGYOGJATOK ... - OLVASÓTÁBORI BESZÁMOLÓ A VILÁGÚRBÓL

Olvasótábor résztvevői

Sötétség, félelem, fény, csillagok, melegség, érzések, együttlét, közösség, összetartozás, illatok, világmindenség, szeretet, család. Éppen azon gondolkodtam, így az Olvasótábor után jó pár héttel, a fotókat visszanezve, hogy milyen szavak jutnak az eszembe a táborral kapcsolatban. Lassan, tapogatózva indultunk el a végtelen világűrbe, kicsit félelemmel övezve az ismeretlentől és jutottunk el a fénybe, az együttlét, a közös játékok során. Jó kis utazás volt ismét. Útitársunk volt a Kis Herceg, a Róka, a Rózsa és sok jó barát.

Az idei évben már negyedik alkalommal került megrendezésre a Dobozi Községi Ház és Könyvtárban a Könyvmolyképző Olvasótábor. Az idei tábor témáját Antoine de Saint-Exupéry ismert története A kis herceg és a végtelen, titokzatos világűr ihlette. A táborba érkező gyerekeket ismert emberekhez méltóan fogadtuk, fanfár szólt a tiszteletükre, piros szőnyegen léphettek be a világűrre átalakult nagyterembe és a széküket csillagokkal jelöltük meg, akárcsak a Hollywoodi hírességek sétányán, ezzel is

azt szerettük volna, hogy tudják számunkra ők nagyon fontosak. Tábornytárs után pedig elindult egy 5 napos kalandtúra az ismeretlenbe...

Az első napon, hogy Exupéry-t idézzem elindult a „megszelídítés”. „Mit jelent az, hogy megszelídíteni?” - Olyasmi, amit nagyon is elfelejtettek - mondta a róka. - Azt jelenti: kapcsolatokat teremteni. Az első nap az ismerkedés jegyében zajlott, kapcsolatot teremtettünk, bemutatkoztunk, ráhangolódtunk egymásra. Az évek óta velünk táborozóknak ez nem okozott gondot, pillanatok alatt felvették a játék ritmusát és segítettek az újonnan érkezőket, hogy ők is minél hamarabb játszótársakká váljanak. A közös élményszerzés egyik elengedhetetlen játéka a számháború, ismét hatalmas sikert aratott. A délelőttök során a nagyok dráma-, a kisebbek mesefoglalkozáson vettek részt. A foglalkozások célja, hogy megismerjék a gyerekek önmagukat, kimondják érzéseiket, megtanulják megfogalmazni gondolataikat. Gyarapodik fantáziájuk, önfegyelmük, kreativitásukat, kommunikációjukat fejleszthetjük és

a legfontosabb mindezt úgy, hogy számukra ez „csak” egy játék legyen.

A rekkenő hőséget az idei évben is egy kis jégkrémlel, fagyalattal igyekeztünk leküzdeni és ilyenkor igyekeztünk elmenekülni a Községi Ház nagytermébe, ahol kreatív foglalkozás, játék és sport délután, úrpercek- ismeretterjesztő előadás, izgalmas vetélkedő, közös daltanulás várta a táborozókat.

Kirándulni is voltunk a hét során, melynek helyszíne a gyulai Harruckern-Wenkheim-Almásy-kastély. A kastély az ország kulturális életében is jelentős szerepet játszott. Az első magyarországi kastély, amelyben színjátékok tartottak már 1746-ban, a himnuszunk zeneszerzőjének, Erkel Ferencnek a nagyapja kulturális udvarmestereként és házi muzsikusként élt a falai között. A felújított épület látványos, interaktív kiállítása nagy népszerűségnek örvendezett a gyerekek körében.

A hét során csaptokba szerveződve ismerkedtek meg a gyerekek a bolygókkal, a csillagképekkel, és csillagászokkal. Az így megszerzett tudásukat pénteken kamatoztathatták egy vidám és tréfás vetélkedő során, ahol a zseblámpa használata elengedhetetlen volt, hisz a végte-

len, sötét világűr kihívást jelent egy űrutazónak.

A táborzárás elengedhetetlen momentuma a családokkal közös táborzárás. A helyszínt soha nem mondjuk meg a szülőknek csak egy kis vicces versike formájában tudják meg, hová is kell megérkezniük az esti programra. A játék végső helyszíne a Széchy Emlékház udvara volt. Szklénár Tamás szarvasi amatőr csillagász, a Szarvasi AmatőrCsillagászok Baráti Körének vezetője várta a gyerekeket és szüleiket egy a naprendszer kialakulását bemutató előadással, majd teleszkópos megfigyeléssel. A sötétség hozta el számunkra az egyik legérdekesebb pillanatot, melynek során megpillanthattuk az égbolt gyönyörű részleteit. A türelmes és kitartó megfigyelők megnézhatték például a Merkúr, a Jupitert és annak holdjait – Galilei holdak-, a Szaturnusz, megismerkedtek a csillagképekkel, meteorit darabokat foghattak a kezükbe.

Miközben tudományos ismereteinket pallérozták a naprendszeréről, kulináris élmények is várták a gyerekeket és szüleiket, a hűsítő limonádé mellé jól esően fogyasztottuk el a hagymával ékesített zsiros kenyeret, és először illatoztuk, majd

megkóstoltuk a faszépen készült kürtöskalácsot is.

Záró pillanatként megnéztük a hetet bemutató videó filmet, majd együtt mondtuk Rolinak, hogy „HELLÓ” és együtt elénekeltük a tábor népdalát és slágerét. Tartalmas hét áll mögöttünk, játszottunk, tanultunk, ismerkedtünk, megszelídítettük egymást, barátokká váltunk ismét, újra és lehet örökre.

Köszönjük kedves táborozók, hogy harmincharman úgy döntöttek, hogy együtt élvezzük a nyár egy pillanatát, egy élmény volt, egy nagyon jó élmény.

A tábor nem jöhetett volna létre, ha munkánkat nem segíti számtalan szorgalmas, lelkes, elkötelezett DOKK-os kolléga, tizenkét, a munka világával ismerkedő, elszánt, fantáziadús fiatal, a DSZMK KH SE vezetősége, az Eperke, Napocska üzlet tulajdonosa, Dézsiné Gurzó Ágnes, Senye Pityu, a Dobozi Általános Iskola. Az idei évben is a finom ebédről a Dobozi Napközis Konyha munkatársai gondoskodtak. Köszönjük!

Óréné Szabó Erzsébet

Játékos feladatok a csillagászatról

